

Čís. 1590.

Ponocný, konající službu jen po několik hodin denně, není plně a trvale zaměstnán ve smyslu § 3 zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920.

(Rozh. ze dne 29. března 1922, Rv I 27/22.)

Ponocný domáhal se na obci žalobou určení, že jest mu započítati do výslužného službu, již konal obci od 29. března 1901 do 31. prosince 1910. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl, maje za to, že službu ponocného, trvajíc v létě od 23 hodiny do 3 hodin ráno a v zimě od 22 hodiny do 4 hodin ráno, jest považovati za plné a trvalé zaměstnání ve smyslu zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920. Odvolací soud žalobu zamítl, vycházeje z názoru opačného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po stránce hmotného práva není nárok žalobní odůvodněn zákonem ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. Nárok, by žalobci započtena byla do výslužného doba svrchu uvedená, byl by odůvodněn, kdyby žalobce od 29. března 1901 do 31. prosince 1910 byl býval u žalované obce plně a trvale zaměstnán, takže jeho služba byla stálým a výhradním jeho povoláním. Žalobce byl po celou tu dobu zaměstnán u žalované obce jako ponocný. Služba jeho trvala v létě 4 hodiny (od 23 do 3), v zimě 6 hodin (od 22 do 4 hod.). Službu trvajíc denně průměrně 5 hodin, připadajících na noční dobu, nelze uznati za plné zaměstnání a výhradné povolání, neboť žalobci zbývala i po odečtení času nutného k odpočinku zejména v létě takřka celá doba denní. Žalobce přednesl sice, že mu později (nějaký čas po 29. březnu 1901) svěřen byl dozor nad metaři a od případu k případu doprava hnanců, neuvedl však, kolik času tyto práce vyžadovaly, a zda žalobce je konal trvale po celou dobu, po kterou sloužil obci jako ponocný. I v dovolání klade žalobce důraz jedině na to, že v uvedené době zaměstnán byl trvale a plně jako ponocný, a bylo proto rozhodnutí jedině o tom, zdali tato služba vyhovuje požadavkům § 3 cit. zák. Uvedená vedlejší zaměstnání v úvahu přijíti nemohla, ježto žalobce omezil přednes svůj na tvrzení, že práce ty konal. Jinak by bylo, kdyby žalobce byl tvrdil a prokázal, že po celou dobu pro spor rozhodnou byl zaměstnán u obce nejen jako ponocný, nýbrž i uvedenými pracemi tak, že úhrnná doba jeho každodenní práce vyhovovala požadavkům § 3 uved. zák., zejména i druhé větě jeho. Skutkový přednes žalobcův sám o sobě nedostačoval k tomu, by bylo možno vzíti jeho službu ponocenskou i ve spojení s dalšími pracemi za plné zaměstnání a výhradné povolání podle § 3 cit. zák.

Čís. 1591.

Rezpoctem (§ 1170 a) obč. zák.) rozumí se zevrubné vypočtení nákladů, jichž bude zhotovení díla asi vyžadovati.